

Jeden z tých

HT

Chlapec, ktorý poznal iba zákazy a plač,
najslabší zo všetkých, vždy prehral v detských hrách
Uzavretý do seba znášal mučenie,
nemal však komu zveriť svoje súženie

Trpel aj za druhých, nikto sa ho nezastal,
každý si z neho robil posmech, všade iba zavádzal
Mokrý vankúš od slz prezrádzal jeho žiaľ,
šťastne sa cítil snáď len keď zaspal a sníval

Bol jeden z tých, čo nepatrili sem...

Boli raz vianoce a každý sa radoval a smial,
iba tento malý chlapec so slzami v očiach stál opodiaľ
Nikto nespomenul si, nikto mu nepohladil tvár,
žiaľ v jeho očiach striedal zase len žiaľ

Nikdy nepoznané detstvo, ukradnuté sny
to všetko iba násobilo túžbu utiecť im,
Utiecť niekde ďalej, niekde preč, niekde do cudzích svetov,
kde nebude nenávisť stáť za tebou...

Bol jeden z tých, čo nepatrili sem...

Nepatrím sem, ale tak kde ?